

Кірыл РЭЛІХ:

«НЕРАЗУМНЫ ЧАЛАВЕК НЕ ЗМОЖА СТАЦЬ ДОБРЫМ БАКСЁРАМ»

Наваспечаны чэмпіён расказвае, чаму давлялося перайсці з аматарскага бокса ў прафесійны, які след на яго характары пакінулі «ліхія» 90-я і чаму на рынку яго называюць «хітры змей»

Спартсмен з Баранавічаў Кірыл Рэліх у сакавіку стаў чэмпіёнам свету, такога поспеху ў прафесійным боксе беларусы не дамагаліся ўжо 12 гадоў. У паядынку за чэмпіёнскі пояс у амерыканскім Сан-Антоніа ён перамог кубінца Рансэса Бартэлемі. Адзначым, што стаць найлепшым у сваёй катэгорыі Кірыл ужо спрабаваў два гады таму, але тады беларусу не ўдалося адолець брытанца Рыкі Бернса.

«Я шчэ не стары, ёсць шанц пабаксіраваць на алімпійскім рынку»

Кірыл Рэліх нарадзіўся ў Баранавічах. Яго бацька і дзядзька захапляліся боксам, калі та та рабіў гэта больш для сябе, то дзядзька дасягнуў пэўных вышынь: выступаў на Усеаюзных спаборніцтвах і заваёўваў там узнагароды.

— Як і ўсе хлопцы з перыферыі, я рос звычайным вулічным халерыкам, быў трохі хуліганісты, бо дзядзінства праходзіла ў 90-я, — расказвае Кірыл. — Скажаць, што застаў усе «любыты» таго часу — разборкі, беспарадак, — не, але шмат чуў, што такое было. Сваякі мелі дачыненне да бокса, але ў нас у сям'і ніколі не было такога, каб мяне спецыяльна кудысьці накіроўвалі, прымушалі ці, наадварот, забаранялі чымсьці займацца.

У шэсць гадоў дзядуля ўпершыню завёў на трэніроўку па боксе, памятаю, што было хвалююча і цікава, але надоўга я там не затрымаўся. Трэніровачная зала знаходзілася далёка ад дома, а пераадолець такія адлегласці шасцігадоваму хлопчыку было цяжка. Потым пачаў займацца барацьбой, футболам, але ў гадоў 10—11 зноў вярнуўся ў бокс. Неяк адразу стала ўсё атрымлівацца, можа, таму што прыйшоў у рынг ужо падрыхтаваным.

Першым трэнерам Кірыла Рэліха стаў чэмпіён Савецкага Саюза Анатоль Хвайніцкі, па прызнанні спартсмена, менавіта ён улюлюбіў яго ў бокс. Дуэт спыніў існаванне толькі тады, калі Рэліх адправіўся ў Мінск у 15 гадоў. Праз два гады ў сталіцы Кірылу было па сілах адабрацца на Алімпійскія гульні і нават выступіць там даволі паспяхова, аднак з аматарскім спортам не склалася.

— Тады мне было 17—18 гадоў, казалі, што яшчэ малады, трэба пацярпець, пачакаць, не спяшацца. Кожны трэнер спрабуе прасоўваць свайго вучня, так атрымалася, што мяне на той момант рухаць не было каму. У выніку стаміўся чакаць і цярпець, вырашыў перайсці ў прафесійны бокс. Але зараз на Алімпійскіх гульнях дазволілі выступаць і прафесіяналам, а я яшчэ не стары, так што ёсць шанц пабаксіраваць і на алімпійскім рынку.

«Першы раз у сваёй кар'еры на 100 % быў гатовы да бою»

Зараз у беларускага баксёра на прафесійным рынку 22 перамогі з 24 паядынкаў, 19 сустрэч былі завершаны на каўтам. Тытул чэмпіёна свету па версіі WBA ў першай паўсярэдняй вазе (да 63,5 кг) Рэліх заваяваў у 12-раўндавым баі. Гэтай перамогай Кірыл змог узяць рэванш у Рансэса Бартэлемі за сваё паражэнне ў маі 2017-га.

— Падрыхтоўка да бою доўжылася некалькі месяцаў, шмат часу я правёў у Мінску, працуючы над агульнафізічнай падрыхтоўкай. Затым быў месяц заняткаў канкрэтна боксам, пасля чаго паляцеў у Злучаныя Штаты, каб прайсці акліматызацыю.

У баі з кубінцам самым складаным для мяне было кантраляваць свае эмоцыі, не сарвацца і не пачаць бойку. Быў план, які я выканаў на ўсё 100 %.

Цікава, што да бою з Бартэлемі Кірыла рыхтавалі трэнеры з Маямі Чыка Рывас і Норман Уілсан, раней гэтыя спецыялісты працавалі з сапернікам Рэліха.

— Амерыка — гэта мекка бокса, людзі, якія жывуць у гэтай сферы, выдатна ведаюць адзін аднаго, нават калі ніколі не працавалі разам. Але ў нас з трэнерамі не было ніякіх канкрэтных размоў пра саперніка, мы проста працавалі, рыхтаваліся, паўтаруся, у нас быў пэўны план, які я стараўся выконваць, і гэта прывяло да перамогі. Я нават не глядзеў баі Бартэлемі, бо не бачу ў гэтым сэнсу.

На працэдурі ўзвешвання ў баксёраў заўсёды адбываецца дуэль поглядаў. Я падышоў да саперніка і спытаў: «Ты гатовы?» Ён адказаў: «Так!» Але

вочы трохі завагаліся, напэўна, таму, што па маім позірку ён зразумеў, што я ўпэўнены ў сабе на 100 %. Першы раз у сваёй кар'еры я настолькі быў гатовы да бою.

«У душы застаўся вялікім дзіцем»

На рынку Кірыла Рэліха называюць «хітры змей», ён адзначае, што гэта абумоўлена яго нязручнасцю для саперніка.

— Бокс — гэта не бойка, гэта мастацтва, галоўнае, своечасова змыцца, а не нанесці ўдар, важна заўсёды думаць аб абароне. Я вельмі нязручны баксёр, але ў той жа час шмат хто лічыць мяне досыць прымі-

туйным, аднак, калі выходзяць на рынг, разумеюць — не ўсё так проста.

Бокс — гэта высокаінтэлектуальны від спорту, ты павінен прыняць рашэнне за сотыя долі секунды. Неразумны чалавек не зможа стаць добрым баксёрам. Палова з нас як мінімум маюць вышэйшую адукацыю, а стэрэатыпная думка, што баксёры адбітыя людзі з-за таго, што атрымліваюць удары ў галаву, можа ўзнікаць у людзей, якія самі не асабліва развіты інтэлектуальна.

За межамі рынга Кірыл Рэліх характарызуе сябя хатнім, спакойным чалавекам. Баксёр мае жонку і дваіх сыноў.

— Калі з'явілася сям'я, дзеці, я памянаўся, пасталеў, паразумнеў, але ў душы застаўся вялікім дзіцем. Сам па сабе я закрыты чалавек, не люблю

масоўкі, лепш пасядзець дома, паглядзець тэлевізар, каб ніхто не напружваў. Заўсёды такім быў. Не залежу ад зносін з людзьмі, адзінота для мяне не цяжар.

У паўсядзённым жыцці спортам не цікаўлюся наогул, напрыклад, магу дзесьці пагуляць у футбол, але каб глядзець яго па тэлевізары — не.

Са сваёй жонкай Дар'яй пазнаёміўся самым банальным чынам — у інтэрнэце. Спісаліся, сустрэліся і вырашылі быць разам. Яна заўсёды побач, дапамагае мне, кантралюе харчаванне, у падрыхтоўчы перыяд сочыць за дыетай. Калі я знаходжуся за мяжой, пастаянна на сувязі, звычайна Дар'я глядзіць трансляцыі маіх баёў.

«Думаю, праз 2-3 тыдні мяне ўжо забудуць»

Зараз у Кірыла перыяд аднаўлення, з-за пастаянных сустрэч і інтэрв'ю ён крыху зацягнуўся.

— Звычайна хутка прыйсці ў норму мне дапамагае масаж, паход у лазню і проста адпачынак з сям'ёй. Важна абстрагавацца і не думаць пра бокс, у мяне гэта атрымліваецца. А потым буду ізноў імкнуцца вярнуць аптымальную форму. Далей трэба будзе адстаяць свой тытул, менеджары працуюць над гэтым, будзе гэты бой у рамках нейкага турніру ці асобна, стане вядома крыху пазней.

А што датычыцца падвышанай увагі да маёй персаны, дык думаю, праз 2-3 тыдні мяне ўжо забудуць. Без праблем, з задавальненнем маю зносіны з журналістамі, бо разумею, што гэта частка маёй працы. За некалькі тыдняў пасля фінальнага бою свой пояс паказваў ужо дзясяткі разоў, далёка ў шафу яго не стаўлю, таму што ўвесь час нашу на сустрэчы і інтэрв'ю, чамадан з узнагародай стаіць каля ўваходных дзвярэй — узяў і пайшоў.

Кірыл адзначае, што пакуль прафесійны бокс не прыносіць вялікіх даходаў, каб атрымаць грошы, патрэбны кантракты з амерыканскім тэлебачаннем.

— Трэба засвяціцца на амерыканскім тэлебачанні, таму што ўсё сродкі ідуць адтуль. Я павінен заключыць кантракт, і толькі тады пачнуць паступаць нейкія канкрэтныя сумы, а пакуль мяне ведаюць як чэмпіёна з Беларусі, не больш за тое. Але наогул грошы ў мяне дакладна не на першым месцы, заўсёды была мэта даказаць, што я чагосьці варты ў гэтым відзе спорту. Атрымліваю велізарнае задавальненне, калі надзяваю пальчаткі, гэта мой наркотык.

■ Еўрапейскія гульні — 2019

Дзень адчыненых дзвярэй для дэлегатаў з Еўропы

Прадстаўнікі нацыянальных алімпійскіх камітэтаў краін Старога Свету азнаёміліся з ходам падрыхтоўкі да II Еўрапейскіх гульняў

Гэты візіт — першы з трох запланаваных, наступныя сустрэчы намечаны на ліпень і снежань бягучага года.

Першы дзень навісу ў асноўным выязны характар. Дэлегаты з Еўропы наведалі шэраг спартыўных аб'ектаў, якія прымуць спаборніцтвы II Еўрапейскіх гульняў, а таксама азнаёміліся з умовамі пражывання атлетаў у Вёсцы спартсменаў.

Георгій КАТУЛІН, дырэктар фонду «Дырэкцыя II Еўрапейскіх гульняў 2019 года» адзначае, што гэты дзень адчыненых дзвярэй — вельмі важны момант для ўсяго арганізацыйнага камітэта і перш за ўсё для каманды, якая ўцягнута ў практычную працу. «Мы атрымалі ацэнку з вуснаў людзей, якія прафесійна займаюцца падрыхтоўкай сваіх камандаў. Скажам так, гэта не чыноўнікі ці палітыкі, тыя, хто трымаецца пэўнага этыкету. Яны глядзяць канкрэтна — у якіх умовах будуць выступаць спартсмены, як яны будуць харчавацца, адпачываць, які транспарт будзе іх дастаўляць на аб'екты і што ўвогуле іх чакае ў горадзе правядзення Гульняў. З гэтага пункту гледжання мы можам быць задаволеныя, паколькі ацэнкі, якія прагучалі і з вуснаў экспертаў, і з вуснаў удзельнікаў семінара, такія, што аргкамітэтам зроблены сур'ёзны крок наперад і па многіх напрамках мы прыкметна прасунуліся. Таксама мы пачулі канкрэтныя парады па паляпшэнні пэўных аспектаў нашай працы, яны былі дастаткова вузкасפעцыялізаваныя і датычыліся пэўных рэчаў, якімі будуць карыстацца ў першую чаргу спартсмены».

Георгій Катуплін адзначае, што ўдзельнікі пасля азнаямлення са спартыўнымі аб'ектамі выказалі ўпэўненасць у тым, што спаборніцтвы будуць праведзены на высокім узроўні. Многія з дэлегатаў былі ўпершыню ў Мінску, і іх уразіла прыгажосць нашага горада, шырокія праспекты, транспартная сістэма, адсутнасць затораў. Асабліва ім спадабаўся брэндаваны аўтобус і мноства рэкламы ў горадзе, нягледзячы на тое, што да Гульняў яшчэ крыху больш за год.

Другі дзень адчыненых дзвярэй для дэлегатаў НАК Еўропы пачаўся з сумеснага пасяджэння з прадстаўнікамі Дырэкцыі II Еўрапейскіх гульняў і Еўрапейскіх алімпійскіх камітэтаў. Сустрэчу адкрыў Юрый Важнік — кансультант дырэкцыі па пытаннях транспартнага забеспячэння, які раскажаў пра ўнікальнасць Гульняў для Мінска з пункту гледжання арганізацыі транспартнага забеспячэння ўдзельнікаў і гасцей спартыўнага форуму. Дэлегатам былі прадстаўлены прэзентацыі па напрамках «М'ягкая рэгуляванне», «Допінг-кантроль», «Медыцынскае абслугоўванне», «Забеспячэнне працола», «Працоўванне Гульняў і камунікацыя», а таксама «Робота валанцёраў», «Т» і «Маркетынг». Кіраўнікі галін падрыхтавалі справаздачныя выступленні па сваіх функцыях, расказалі пра вынікі працы і падзяліліся найбліжэйшымі планами.

Максім АСИМАКОПУЛАС, спартыўны кансультант ЕАК, адзначае прагрэс, які назіраецца ў падрыхтоўцы да правядзення II Еўрапейскіх гульняў. «За 14 месяцаў да пачатку такой маштабнай падзеі многія напрамкі ўжо дэталёва прапрацаваны. Шмат у чым гэта становіцца магчымым дзякуючы павелічэнню штату аперацыйнага камітэта і прыцягненню прафесійных кадраў, здольных вырашаць задачы самай высокай складанасці. Правядзенне Еўрапейскіх гульняў у 2019 годзе — выдатная магчымасць для Беларусі заявіць пра сябе на міжнароднай, у тым ліку спартыўнай, арэне, умацаваць свой імідж як сучаснай дзяржавы. З боку Еўрапейскіх алімпійскіх камітэтаў намі будзе аказана ўся неабходная дапамога для паспяховай рэалізацыі такога значнага для краіны праекта»

Матэрыялы падрыхтавала Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.